

EMA KUGLER NAGRADA FRANCETA ŠTIGLICA ZA ŽIVLJENJSKO DELO NA PODROČJU FILMSKE IN TELEVIZIJSKE REŽIJE

Emma Kugler je multidisciplinarna umetnica, ki pri filmu deluje kot režiserka, scenaristka, montažerka, scenografka in kostumografka. Poleg ustvarjanja pri filmu se udeležuje še v gledališču kot avtorica performansov in občasno tudi scenografij. V bistvu je renesančna umetnica, ki deluje zunaj vseh okvirov, v katere se v današnjem času skuša umestiti filmskega ustvarjalca.

Emma Kugler s svojimi deli uspešno premošča mejo med eksperimentalnimi in konvencionalno narativnimi filmi.

Z izrazitim avtorskim vizualnim in splošneje filmskim jezikom, ki presega meje določenih žanrov in se napaja iz nezavednega in mitologije, avtorica gradi svojo realnost. Likovna govorica ima pri njej veliko, če ne kar glavno vlogo. Morda je ravno to tisto nekaj, kar dela njena dela tako zelo posebna in hkrati tudi edinstvena v slovenskem prostoru. Namesto osredinjanja na dogodke na osnovi vzročno-posledične logike Emma Kugler v izčiščene ali povsem prazne prostore naseljuje mentalne projekcije svojega lastnega in tudi kolektivnega nezavednega. Raziskuje tisto, kar se skriva zadaj. Tisto, kar je z besedami neopisljivo.

S celovečernim prvencem *Fantom* (2003) je postavila temelje za svoje nadaljnje filme in hkrati tudi gledalcu jasno sporočila, za kaj v njenih filmih gre – za fantome, za nekaj, kar nima fizičnega ekvivalenta v resničnosti in se kreira v umetničini mentalni krajini. S pomočjo sodobnih tehnologij jih Emma Kugler prevede v filmski jezik, skozi katerega jih gledalec lahko doživlja le kot slutnjo in ga s tem sočasno spodnese z udobne racionalno interpretacijske pozicije. Gre za čutno pustolovščino, v kateri lahko uživamo le, če smo se pripravljene docela prepustiti neznanemu. Zato je pri njej podoba pomembnejša od besede, zvočna atmosfera pa vsaj toliko kot podoba. Emma Kugler je estetinja *per se*. Njeni filmi so primarno odsevi lepote, ki ji avtorica daje ultimativno veljavo. Lepota je na prvem mestu, zato so kadri njenih filmov izčiščeni vsega odvečnega. Ker deluje na polju nezavednega, se stalno giblje med erosom in tanatosom, med življenjem in smrtjo, svetlobo in temo.

Avtorica je s svojim opusom edinstvena v slovenskem prostoru, saj zanjo značilno prepletanje različnih tehnik in umetniških praks praktično nima enakovrednega ustvarjalnega sopotnika. S specifičnim izrazom ustvarja že od l. 1993 in je do danes nanizala štirinajst avtorskih del, od tega pet celovečernih, šest kratkih in tri dokumentarne filme. Na mednarodnih festivalih je prejela številne nagrade, doma pa l. 2008 za film *Le Grand Macabre* mdr. tudi nagrado Prešernovega sklada.

Društvo slovenskih režiserjev

Februar 2020